

Крава и козел

(Басня от Л. Толстой)

Една бабичка имаше крава и козел. Те ходеха заедно на паша. Кравата все шаваше вечер, когато я доеха! Бабата изнасяше хляб със сол, даваше на кравата и ѝ говореше:

— Стой, стой сестрице; нà, нà още ще ти изнася, само стой мирна.

На другата вечер козела изпревари кравата от паша, разшири крака и застана пред бабичката. Бабата замахна с тоягата си и го удари, но козела не помръдна. Той помнеше, че бабичката обеща хляб на кравата, ако стои мирно. Бабичката видя, че козела се не помръдва и го заудря с тоягата си.

Когато козела се отстрани, бабата пак започна да дава хляб на кравата и да я милва.

— Няма право на този свят! — помисли козела. — Аз стоях кротко, а ме пребиха.

Той се отстрани, затича се, удари с глава ведрото и разля млекото.

Янка и хайдути

(Народна песен)

Хайдути Янка вардили,
Вардили и уловили
Със нейно младо деверче.
Седнали агне да ядат,
Турили Янка да шета,
Седнали вино да пият,
Турили Янка да служи.
Янка е хитра невеста,
Деверю тихо продума:
— Деяне, младо деверче,
Пий, ала не опивай се;
Спи, ала не успивай се!
Деверче Янка послуша,
Пило е, не опило се,

Спало е, не успало се.
Хайдути са се опили,
Легнали та са заспали.
Станала Янка невеста
С Деяна, младо деверче,
Станали та избягали.
Дошли са покрай Дунава,
Янка ще Дунав да мине,
Деверче не знай да плава.
Янка е хитра невеста,
Разпаса пжстро коланче,
Вжрза деверче през кржста,
С него през Дунав преплава

Сжобщава Ц. Калчев

С тая книжка изпращаме „Слжнчице“, брой 2.

Редактор: Елин-Пелин

Уредник: Ал. Спасов